

ไม่หิว แต่มีชื่อเสียง: มื้อกลางวันของ L’ORÉAL

L’ORÉAL THROUGH GILLETTE · 07

ทั้งเช้าผ่านไปกับการทำงาน และสิ่งที่ทำให้ผมแปลกใจที่สุดคือความเงียบของ Giorgio — เขาจับตาดูผมในเวอร์ชันนี้อย่างใกล้ชิด และค้นพบว่าจริง ๆ แล้วเขาไม่รู้จักผมเลย

Rita ผู้จัดซื้อมาถึงร้านอาหารด้วยมอเตอร์ไซค์ เกือบพร้อมกับเรา เธอถอดหมวกกันน็อกและปล่อยผมยาวสยาย ราวกับจะบอกว่า: ฉันเพิ่งมาจากร้านทำผม มาดูกันว่าคุณจะชอบไหม

Giorgio เริ่มยิ้มและพูดว่า: ให้ตายสิ ผมรู้อยู่แล้วว่าเธอจะไปแต่งตัวสวยมาเพื่อคุณ ไอ้หมอนี่โชคดีชะมัด

คุณพูดเรื่องอะไรน่ะ บ้าไปแล้วหรือ ผมพูด พยายามทำให้บรรยากาศเย็นลง แล้วเราก็เข้าไปข้างใน เธอเลือกโต๊ะตรงมุม — เป็นส่วนตัว แต่ไม่ใช่โต๊ะกลม จงใจเลือกโต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้า — และขอให้ผมนั่งข้าง ๆ เธอ

เลิกพิธีรีตองกันเถอะ เธอบอก ฉันคิดว่าเราอายุพอ ๆ กัน — ตกลงครับ แต่ผมจะไม่ถามอายุจริงของคุณตามทะเบียนของเมือง Catania หรอก เรื่องนั้นปล่อยให้คนที่นั่งโต๊ะโน้นถามไป

เธอหัวเราะออกมา แล้วถามว่าผมเป็นนักแสดงละครเวทีหรือเปล่า ในแง่หนึ่งก็ใช่ ผมบอก — แต่เวทีของผมคือถนน

คุณทำอาชีพอะไรคะ? พ่อมดไง แน่นอนอยู่แล้ว — ถามได้! ฮ่า ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ

เอาละ ผมจะบอกว่าผมทำอะไรจริง ๆ: ผมสอนผู้ชายให้ทำตัวให้มีเสน่ห์และน่าสนใจ เพื่อจะได้พบผู้หญิงที่ฉลาด — อย่างคุณ — และถ้าเป็นไปได้ ก็ทำให้พวกเธอตกหลุมรัก

เริ่มต้นได้ดีเลยนะคะ — แล้วงานแบบนั้นเรียกว่าอะไรคะ?

ผมเป็นบาทหลวงที่ไม่มีจีวร แต่มีเสียง

Giorgio รับช่วงบทสนทนาต่อและพูดสิ่งที่เขาตกลงไว้กับสำนักงานใหญ่ และผมก็เลิกเล่นตลก

วันนั้นไม่มีใครพูดเรื่องธุรกิจหรือการขาย แต่ผมเข้าใจอย่างหนึ่ง: ผู้ชายคนหนึ่งดีได้เพียงเท่ากับแม่ที่สร้างเขาขึ้นมา

Ferdinando